

ikke er Justitsministeriet bekendt, at selve Lovens Udformning har givet Anledning til Tvivl af væsentlig Betydning.

Justitsministeriet har indhentet Oplysninger fra Landets Politikredse om, hvilke Sager der har været behandlet om Overtrædelse af Loven eller om Frakendelse af Retten til at udøve Virksomhed af den i Lovens § 1 omhandlede Art. Af de indkomne Besvarelser fremgaaer, at der — bortset fra Sager mod Detektivbureauer, der omtales nedenfor — for hele Landet kun i 7 Tilfælde har været Anledning for Politiet til Indskriden mod Personer, der har handlet i Strid med Loven. Disse Sager, er, i det Omfang de er afsluttet, blevet afgjort enten ved Bødepaalæg, ved Advarsel eller ved et Paalæg fra Politiets Side om at bringe det lovstridige Forhold til Ophør. Politiets Fjernelse fra Efteraaret 1944 til Maj 1945 og Politiets betydelige Arbejde paa andre Omraader efter dette Tidspunkt kan dog have været en medvirkende Aarsag til, at der kun er konstateret et ringe Antal Overtrædelser.

De Ønsker om Ændringer i eller Tilføjelser til Loven, der har været fremsat overfor Justitsministeriet, har væsentlig angaaet Punkter, som allerede var optaget til Drøftelse før Lovens Gennemførelse. Justitsministeriet har til Brug ved Lovens Revision foretaget en Undersøgelse, der navnlig har haft til Formaal at faa belyst, om det vil være rimeligt og naturligt at undtage andre end de i Lovens § 1, Stk. 2, nævnte Virksomheder fra at omfattes af Loven, eller om der paa den anden Side maatte være Grund til at udvide Lovens Anvendelsesomraade.

Overvejelserne om en Begrænsning af Antallet af Virksomheder, som omfattes af Loven, har navnlig vedrørt de ikke-autoriserede Revisorer og Patentagenterne.

Ifølge § 1, Stk. 2, Nr. 3, finder Loven ikke Anvendelse paa Bistand, som ydes af statsautoriserede Revisorer i Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Regnskabs- og Revisionsforhold. Ikke-autoriserede Revisorer er derimod fuldtud undergivet Lovens Regler indenfor de i § 1, Stk. 1, angivne Rammer, derunder navnlig Bestemmelserne dels i § 3 om Frakendelse af Adgangen til at drive eller deltage i Virksomhed af den i § 1 omhandlede Art, dels i § 4 om Politiets Ret til at kræve Oplysning om Virksomheden. Ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 272 af 1. Juni 1943 er der derimod givet alle Revisorer, herunder ogsaa ikke-statsautoriserede, Tilladelse til Avertering med Ydelse af Bistand i Skattesager.

Under Lovens Behandling i Landstinget blev der fra de ikke-autoriserede Revisorerers Organisationer rettet Henvendelse til det af Landstinget nedsatte Udvalg om at blive undtaget fra at omfattes af Loven paa samme Maade som de statsautoriserede Revisorer (Rigsdagstidende 1942—43, Forhandlingerne i Landstinget, Sp. 695 ff. og Tillæg B, Sp. 873). Landstingsudvalget og den daværende Justitsminister var imidlertid enige om, at Forudsætningen for, at andre Revisorer end statsautoriserede Revisorer kunde undtages fra Loven, maatte være, at der kunde udpeges en nærmere begrænset Kreds af Personer, der sad inde med en af Handelsministeriet godkendt Sagkundskab, og den daværende Justitsminister gav Tilsagn om inden Lovens Forelæggelse til Revision at optage en Forhandling med Handelsministeren om dette Spørgsmaal.

I de i Anledning af Lovens Revision afgivne Erklæringer har Revisorkommissionen og Handelsministeriet ikke udtalt sig til Fordel for en Nyordning, hvorved der meddeles ikke-autoriserede Revisorer Godkendelse under en eller anden Form med den Virkning, at de undtages fra Loven, og Justitsministeriet mener herefter ikke at kunne foreslaa en Begrænsning af Loven paa dette Punkt, hvorved særlig bemærkes, at det formentlig ikke vil være muligt at anvise et Kriterium for en Udvælgelse eller Godkendelse af enkelte Revisorer inden for de ikke-autoriserede Revisorerers Kreds. Der-til kommer, at Loven efter Justitsministeriets Opfattelse, naar ogsaa henses til den i Bekendtgørelsen af 1. Juni 1943 indeholdte Undtagelse fra Lovens § 2, Stk. 1, Nr. 3, paa rimelig Maade har hindret Misbrug uden at gaa de hæderlige og solide ikke-autoriserede Revisorerers Erhvervsmuligheder for nær.

Allerede under Lovens Behandling i Rigsdagen (jfr. de ovenfor citerede Steder i Rigsdagstidende samt Rigsdagstidende for 1942—43, Tillæg B, Sp. 21) ansøgte De danske Patentagenters Forening om, at Loven maatte blive begrænset, saaledes at de af Patentagenterne drevne Patentbureauer faldt udenfor denne. Naar Patentagenter ikke blev medtaget i det af Landstingsudvalget stillede Ændringsforslag, hvorved saadan Bistand, som sædvanlig ydes af Arkitekter, Bygmestre, raadgivende Ingeniører og Landinspektører som et naturligt Led i deres almindelige Erhvervsvirksomhed, blev undtaget fra Loven, jfr. § 1, Stk. 2, Nr. 5, var Aarsagen hertil navnlig, at Patentagentvirksomhed ikke er undergivet